

TALE

25. marts 2009

Arrangement: Samråd i Folketingets Kulturudvalg
Åbent eller lukket: Åbent
Dato og klokkeslæt: Tirsdag d. 31. marts 2009
Sted: Folketingets Kulturudvalg
Taletid: -
Forv. antal deltagere: -
Kontaktperson: Thomas Kyed, Ressourcer
Der er efter ønske fra Mogens Jensen (S) stillet følgende samrådsspørgsmål til ministeren:

Samrådsspørgsmål F:

Ministeren bedes kommentere artiklen af 17. februar 2009 i Dagbladet Børsen: "Kulturlivet udhules af milliardbesparelse", og redegøre for de konsekvenser som ministeriets sparekrav for de kommende fire år har for de offentlige og offentligt støttede kulturinstitutioner, herunder redegøre for om ministeren - i lyset af finanskrisen og de hermed forbundne vanskeligheder, som kulturinstitutionerne herved er bragt i - vil reducere sparekravene for 2010 og fremefter.

Jeg vil indlede med at sige, at det var en rigtig spændende artikel om "milliardbesparelser", som man kunne læse i Børsen den 17. februar. Spændende fordi den tegner et helt andet billede af vilkårene for kulturinstitutionerne og kulturlivet herhjemme, end det jeg kender, især hvis man kun læser overskriften.

Jeg har sagt det før, og jeg vil gerne gentage: Bevillingerne til kulturlivet ligger i dag stort set på det samme niveau som i 2002. Det fremgår sådan set også af artiklens indledning, hvor der står, (jeg citerer): "...et samlet kulturbudget, der fastholdes på lige under 6 mia. kr. årligt." Derfor har der slet ikke været tale om de samlede kæmpebesparelser, man kunne få indtryk af ved at læse den sidste del af Børsens artikel. Der omtales nemlig ikke de mange midler, der i den tilsvarende periode er tilført kulturområdet. Nye penge, der er med til at holde kulturbevillingerne på et højt niveau.

Det betyder også, at jeg slet ikke er enig i de dystre perspektiver, som artiklen tegner for vores kulturinstitutioner. Selvfølgelig er kulturområdet og kulturinstitutionerne også mærket af den finansielle krise, men det er ikke på den grundlæggende drift, at de mærker krisen. Med hensyn til den daglige drift er institutionerne faktisk ret godt stillet, fordi de på de årlige finanslove får faste høje bevillinger hertil.

Så når institutionerne i perioden er blevet pålagt at skulle effektivisere og spare på nogle områder, så er de også blevet tilført nye penge til de mange opgaver, de skal løfte. Og sådan vil det også være fremadrettet.

På den måde kan man sige, at det her i højere grad handler om prioriteringen af midlerne til kulturen, end det handler om besparelser på kulturområdet. Jeg synes faktisk der er masser af fornuft i hele tiden at have blik for udviklingen på kulturområdet, så vi kan yde kulturstøtte på den bedst mulige måde. Kultur er ikke bare en statisk størrelse, hvor alt skal køre, som det altid har gjort. Der skal være plads til udvikling, nytænkning og dynamik, og derfor er der også behov for, at vi som politikere går ind og prioriterer på kulturområdet og ikke blot ser passive til.

Jeg er egentlig heller ikke så nervøs for fremtidsudsigterne for kulturlivet og kulturinstitutionerne. Vi har en række gode og brede politiske aftaler for rigtig mange af vores kulturinstitutioner, hvor målsætningerne er godt afstemt med bevillingerne. Og jeg har fuld tiltro til, at ledelserne ude på vores institutioner er i stand til at agere inden for de givne rammer.